

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus orabat sedulus Art. & Hom. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

gruit, vt ipse propter te tristitia afficiatur, tu vero gaudijs, ocijs, leuitatibus, rebusq; scurrilibus des operam. Disce igitur posthac te continere à consolationibus mundanis, à gaudijs, à iocis, à scurrilibus verbis, ab ociosis occupationibus. Noli ad hæc mania effundere cor tuum. Statue & conare ab huiusmodi abstinere, propter Dominum tuum contristatum. Memor esto. S. Elizabeth, quæ multa sibi gaudia subtraxit in ludis, in choreis, & alijs leuitatibus, mundanisq; gaudijs à quibus puella dum non profus potuit abesse propter alios, mox tamen retraxit se, dicens ad puellas siue ancillas nobiles alias: Satis sit nobis, aliquid de his gaudijs gustasse: quod reliquum hic est iucunditatis, propter Deum relinquamus. Septimo, non tristari oportet propter futura, quæ tibi an eueniant nec ne, incertus es. Inutilis est enim huiusmodi sollicitudo eorum quæ incerta sunt. Responde igitur illis incidentijs, quæ turbare te nituntur per sollicitudinem atque timorem futurorum: *Sufficit dies malitiæ suæ*, hoc est, satis est vt tunc tristitia me vel inuitum inuadat, cum præsto adfuerint mala. Vt quid inutiliter timeo? In manu domini cuncta sunt. Ipse (spero) nihil sinet super me venire, quod vires excedat meas, aut in quo bonitas ipsius sua me ad eum infirmum destituat ope. Si mihi imposuerit onus, addet tunc & vires, dabitq; animum sustinendi. Eius me prudentiæ & bonitati sapientissimæ commendo.

Gaudijs mundanis renuntiandum esse.

S. Elizabeth vt gaudia mundi sibi intexdixit.

Timori futurorum quomodo obuiandum. Matth. 9.

IESUS ORABAT SEDVLVS. *Artic. VI.*

Dixit autem Iesus ijs quoque discipulis: Sustinete hic, & vigilate mecum. Orate ne intretis in tentationem. Et ipse auulsus est ab eis quantum iactus est lapidis. Et cum processisset paululum, positus genibus procidit in faciem suam super terram, & orabat, vt si fieri posset, transfret ab eo hora, & dixit: Abba pater mi, omnia tibi possibilia sunt: Si possibile est, transfer calicem istum à me. Veruntamen non sicut ego volo, sed sicut tu. Et cum surrexisset ab oratione & venisset ad discipulos suos, inuenit eos dormientes. Et ait Petro sic: Simon dormis? Non potuisti vna hora vigilare mecum? vt quid dormitis? Surgite vigilate, & orate, vt non intretis in tentationem, spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. Iterum secundo abiit, & orauit eundem sermonem, dicens: Pater mi, si non potest hic calix transire nisi bibam illum, fiat voluntas tua, Et venit iterum, & inuenit eos dormientes. Erant enim oculi eorum grauari, & ignorabant, quid responderent ei. Et relictis illis iterum abiit, & orauit tertio eundem sermonem dicens: Pater si vis, transfer calicem istum à me. Veruntamen non mea voluntas, sed tua, fiat. Apparuit autem ei angelus de coelo confortans eum.

Matth. 26.
Marc. 14.
Luc. 22.
Ioan. 18.

Ceremonias
quas orando
seruauit Chri-
stus.

Post triftitiam ad orandum se contulit Iesus. Considera primo, quia so-
lus uoluit orare: deinde uide, inter orandum quas obseruet ceremo-
nias. Oraturus namque, procidit in faciem: & deinde in genibus posi-
tus, orat. Orat autem patrem, ut si possibile sit, auferat à se calicem passionis.
Orabat enim iuxta sensualitatem, cuius licet non sit orare, oratio tamen qua
si aduocata exprimebat affectu sensualitatis, uerbum pro eadē faciens. Quia
uero in oratione addit. *Veruntamen non mea uoluntas fiat, sed tua*: siue, nō quo-
modo ego uolo, sed quomodo tu uis, indicat manifesto, affectum istum sen-
sualitatis, rationi atque uoluntati esse diuine subiectum, secundum quam ra-
tionem idem quod pater eius uoluit. *Et cum surrexisset ab oratione, &c.* Quan-
quam tunc uehementer esset afflictus, & pro seipso orando occupatus, haud-
quaquam tamen curam agere desijt discipulorum, ad quos intermissa oratio-
ne redit, eosq; admonens excitat. *Inuenit eos dormientes, &c.* Mirum est quod in

Quomodo
dormire po-
ruerint apo-
stoli.

tantis periculis constituti, dormire apostoli potuerunt, quia audiebant Do-
minum ad eō contristari & pauere, expectabantq; iam iam hostes uenturos in
quorum accessu Dominus prēdixerat eos fugituros, nisi quod excusat eos tri-
stitia quæ super eos nimia irruerat, unde in somnum trahebantur, quod tunc
solet maxime fieri, quando non maxima simul adest sollicitudo quæ abigit so-
mnum. Hic enim quamuis adesset tristitia discipulis, non tamen sollicitudo
quia quamdiu magistrum & Dominum habuerunt secum, omnem sollicitudi-
nem proieciabant in eum. *Simon dormis? &c.* Omnes dormiebant. Quare Si-
monem singulariter atque præ cæteris solum arguit? Erat Simon cæteris fer-
uentior, in eo igitur reliquos quoque obiurgat. Simon etiam præsumptuo-
sior fuerat alijs, dicens pauld ante: *Etsi omnes scandalizati fuerint in te, ego non*

Cur Petrus
solus repræ-
hensus fuerit.

Matth. 26.

scandalizabor. Ideo quasi illum præsumptionis taxat Dominus dicens: *Non*
potuisti una hora uigilare mecum? Hoc est, Heu quam cito es immemor promif-
sionis tuæ, à qua ad eō excidere cœpisti, ut ne una quidem hora possis uigilare
mecum. *Uigilate & orate, ne intretis in tentationem.* Videte quod non sufficiat
uigilare, suisq; niti uiribus, nisi & uacetur orationi, adfitq; diuina protectio,
diuinumq; auxilium, pro quo semper est orandum. Quis est qui uigilat? qui
singulis sensibus suis adhibet custodiam, ne intret in cor unde tentetur. Vi-
gilat, qui ad quamuis suggestionem malam paratus est, quam cito illam sen-
ferit, non consentire, non admittere, nolle intueri, nolle audire: ne dissimu-
lata seu admisa, crescat, ualidiorq; efficiatur & uincat. Est autem & pastorum
prælatorumq; pro subditis uigilare, cauere omnes portas & ingressus malo-
rum dogmatum, ne recipiantur intus quæ uulnerant quæ inquinant, quæ
seducunt, quæ inficiunt. Arcere quoque lupos, id est, seductores, ne gregem in-
uadant: postremo, prouidere ne peccata impunita, scandalum subditisq; cæ-
teris imitandi relinquunt malum exemplum. Hoc modo ter Dominus ora-
uit: ad discipulos quoque rediens, ter eosdem uisitauit. *Apparuit autem illi*

Vigilare
quis mysticè
dicatur con-
tra uitia.

Pastoribus
quomodo
pro subditis
fit uigilandū

Lucæ 22.
Angelus
quid in Chri-
sto confort-
tauerit.

Psal. 41.

angelus, confortans eum. Humilitatis fuit in Christo, quod uolebat confortari
à ministro. Confortabat autem hic angelus sensualitatem formidantem in
Christo, quod & Christus ipsemet faciebat, iuxta illud in Psalm. *Quare tristis
es anima mea? & quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor il-
li, &c.*

Affli-